

# Keskkonnakaitse põhimõtted

Keskkonnaseadustiku üldosa seaduses (KeÜS) on sätestatud kuus olulist põhimõtet, millele tugineb muu hulgas ka keskkonnavastutuse menetlus.

**Keskkonna kõrgetasemelise ja tervikliku kaitse põhimõte** (KeÜS-i § 8) – keskkonnakaitse meetmed peavad tagama kõrgetasemelise kaitse, seejuures tuleb tagada keskkonna terviklik kaitse ja arvestada keskkonnamõju võimalikku ülekandumist ühelt keskkonnaelemendilt teisele.

**Lõimimispõhimõte** (KeÜS-i § 9) – keskkonnakaitse kõrget taset tagavad kaalutlused peavad olema arvesse võetud kõikide eluvaldkondade arengu suunamisel, et tagada säästev areng.

**Vältimispõhimõte** (KeÜS-i § 10) – keskkonnaohtu tuleb vältida. Keskkonnaohtu või olulist keskkonnahäiringut tuleb taluda, kui tegevus on vajalik ülekaaluka huvi tõttu, puudub mõistlik alternatiiv ja keskkonnaohu või olulise keskkonnahäiringu vähendamiseks on võetud vajalikud meetmed.

**Ettevaatuspõhimõte** (KeÜS-i § 11 lg-d 1–2) – keskkonnariski tuleb asjakohaste ettevaatusmeetmete abil võimalikult suurel määral vähendada. Keskkonnariskiga tegevuste suhtes otsuste tegemisel selgitatakse välja nende tegevuste mõju keskkonnale. Seaduses sätestatud juhtudel ja korras tuleb läbi viia keskkonnamõju hindamise menetlus.

**„Saastaja maksab“ põhimõte** (KeÜS-i § 12 lg 1) – keskkonnahäiringu, -ohu, -riski või -kahju hindamise, vältimise, vähendamise või heastamisega seotud kulud kannab nende põhjustaja, kui seadusest ei tulene teisiti.

**Loodusvarade säästliku kasutamise põhimõte** (KeÜS-i § 13) – taastuvaid ja taastumatuid loodusvarasid tuleb kasutada säästlikult, arvestades nende looduslikku täienemist ja varude jätkumist võimalikult pika aja jooksul.

Viimati uuendatud 24.01.2025